

A Pécsi Ítéltábla a Boronkai-Gál Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gál Sándor ügyvéd fél címe 2) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Czippán Csilla ügyvéd (fél címe 1) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Pécsi Törvényszék 2014. szeptember 25. napján kelt, 15.P.20.624/2013/45. számú ítélete ellen a felperes 47. és az alperes 48. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja az alábbiak szerint:

Az alperest a felperes javára terhelő marasztalás összegét felemeli 6.819.803 (hatmillió-nyolcszáztizenkilencezer-nyolcszázhárom) forintra és ennek az elsőfokú ítéletben írt kamataira.

A felperest az alperes javára terhelő elsőfokú perköltség összegét leszállítja 749.361 (hétszáznegyvenkilencezer-háromszázhatvanegy) forintra.

A felperest a Magyar Állam javára terhelő illeték összegét leszállítja 675.000 (hatszázhetvenötezer) forintra, míg az alperest a Magyar Állam javára terhelő illeték összegét felemeli 225.000 (kettőszázhuszonötezer) forintra.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 55.134 (ötvenötezer-egyszázharmincnégyszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült részperköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 135.100 (egyszázharmincötezer-egyszáz), míg kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 340.500 (háromszáznegyvenezer-ötszáz) forint feljegyzett fellebbezési részilletéket a Magyar Állam javára, külön felhívásra.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy 2010. május 11-én **N** külterületén **R. Zs** jobbra kívánt kanyarodni mintegy 8-10 km/h sebességgel a felperes tulajdonában

álló, T25 típusú mezőgazdasági vontatóból és Myers típusú permetezőből álló járműszerelvénnel, amikor a **N. J** által vezetett **XXX-000** forgalmi rendszámú, IFA L60 típusú tehergépkocsi kb. 40-43 km/h sebességgel a járműszerelvény hátuljának ütközött, derült időben, nappali, jó látási viszonyok mellett, száraz útfelületen. A perbeli baleset bekövetkeztében a járműszerelvényt vezető **R. Zs** nem hatott közre. A baleset kizárólag azon okból következett be, hogy **N. J**, a tehergépkocsi vezetője az ittasságával is összefüggésbe hozható rossz helyzetfelismerés eredményeként a megkezdett előzési manővert megszakítva, hirtelen és erősen eltúlzottan jobbra kormányozta a gépjárművet.

Az ütközés következtében a permetezőgép tartályburkolata szétrepedt, az axiál ventilátora megrongálódott, a permetlé pedig kifolyt, továbbá a permetezőt vontató erőgép is sérült. A segéd irányító karját és kormányösszekötő rúdját cserélni kellett 27.375 forint költségen, amelyet az alperes a felperes részére megtérített. Megtérítette továbbá a permetező berendezés káridőponti értékét 280.000 forintban - figyelemmel arra is, hogy a maradványértékét 70.000 forintra tette.

A **S Rendőrkapitányság** 02805/423-4/2010/szabs. számú határozatával 20.000 forint pénzbírással sújtotta **R. Zs**ot a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése és biztonságos közlekedésre alkalmatlan jármű vezetése, valamint a felperest 40.000 forint pénzbírással sújtotta a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése és érvényes gépjármű felelősségbiztosítási szerződés nélküli vezetés szabálysértések elkövetése miatt, mivel a felperes tulajdonában álló lassú jármű nem rendelkezett hatósági jelzéssel, illetve világító és jelző berendezésekkel.

A felperes 8,8946 hektáron szőlőművelést folytatott **N-S-H** területeken. Az egyes területeken lévő szőlőfajták más korúak, más termőképességűek és eltérő fajtájúak voltak. A felperes a permetezőgép sérülése miatt nem tudta 2010 májusában megfelelőképpen permetezni a szőlőtermését, kézi permetezési mód állt csak a rendelkezésére. Az ültetvényeit peronoszpóra és lisztharmat támadta meg, ezért a szőlőtermése 2010. évben tönkrement, bort nem tudott készíteni.

2010. évre a különböző szőlőfajták elvárt mennyiségét összeadva, a kiesett szőlőmennyiség értékét - 49,47 tonna átlaghozammal számítva - nettó 7.575.683 forintban állapította meg a törvényszék. A 2010. évi szőlőművelés költségeiből nem merült fel a szüreti munkák költsége 558.000 forintban és a szállítási költség 197.880 forintban, így a becsült kár 6.819.883 forint volt. Az egyéb szőlőművelési munkák költségei annak ellenére felmerültek a felperes oldalán, hogy szőlőt nem tudott betakarítani. Az ültetvény további fenntartása szempontjából ugyanis elengedhetetlen a talajmunkák, a támrendszer karbantartása, zöldmunka, trágyázás és növényvédelem költsége.

A felperes a baleset idején őstermelőként végezte tevékenységét, bankszámlával ekkor még nem rendelkezett. 2010. évben 6.000.000 forintig az őstermelői tevékenység adómentességet élvezett.

A felperes módosított keresetében 9.350.450 forint kár, mint a kiesett szőlőtermés értéke és ennek 2010. szeptember 15. napjától számított, a Ptk.301/A.§-ában írt mértékű kamata, valamint a sérült permetezőgép értékére további 560.000 forint értékkülönböt és ennek 2010. május 11. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a keresetet mind jogalapjában, mind összecszerűségében vitatta.

Állította, hogy a felperes magatartása is közrehatott a baleset bekövetkezésében, továbbá kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget, amikor nem gondoskodott a permetezőgép pótlásáról, illetőleg bérletéről.

Előadta, hogy a 2010-es gazdasági év csapadékos volt, így rendkívül rossz minőségű és mennyiségű szőlő termett egyébként másutt is.

Emellett a felperesnek a megelőző években a gazdasági tevékenysége veszteséges volt jövedelembevallásai alapján, ezért álláspontja szerint kártérítést nem igényelhet.

A permetezőgép vonatkozásában előadta, hogy a kárt megtérítette, az azon felüli igény alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 6.000.000 forintot és ezen összegnek a Ptk.301.§-ának (1) bekezdésében írt törvényes mértékű késedelmi kamatát 2010. szeptember 15. napjától a kifizetés napjáig, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 750.100 forint részperkötséget, valamint kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 702.000 forint részilletéket, míg kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 198.000 forint feljegyzett részilletéket a Magyar Államnak külön felhívásra.

Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban Ptk.) 345.§-ának (1) bekezdése, 346.§-ának (1) bekezdése, 339.§-ának (1) bekezdése, 559.§-ának (1) bekezdése, valamint a kötelező gépjármű felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény 27. és 28.§-ai alapján az alperes biztosító köteles helytállni a tehergépkocsi-vezető által a felperesnek okozott károkért. **D. G** igazságügyi műszaki szakértő véleménye alapján megállapította, hogy a baleset bekövetkezésében nem hatott közre az a körülmény, hogy a felperes tulajdonában álló lassú jármű nem rendelkezett hatósági jelzéssel, illetve világító és jelző berendezésekkel. Kizárólag az alperesi biztosított által rossz időben megkezdett előzési manőver, majd annak kapcsán hirtelen végrehajtott és az ittasságával is összefüggésbe hozható, erősen eltúlzott jobbra elkormányzás okozta a balesetet.

A kihallgatott nagy számú tanú vallomása alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes mindent megtett annak érdekében, hogy a kiesett permetezőgépet pótolja, azonban az adott időszakban ez nem vezetett eredményre. A termést megtámadó gombák kialakulásának rendkívüli módon kedvezett a 2010-es év csapadékos és meleg jellege, ezért a környékbeli szőlészek és bortermelők valamennyien permeteztek a perbeli időszakban, saját gépükkel a saját

ültetvényeiken. Az pedig nem volt elvárható a felperestől, hogy azonnal új permetezőgépet vásároljon akár hitelfelvétel útján is. Emellett a permetezőberendezést húzó lassú jármű alkatrészei is sérültek, így emiatt sem tudta a permetezési tevékenységet megfelelőképpen elvégezni.

A perben becsatolt, illetőleg beszerzett szakértői vélemények alapján egyértelmű volt, hogy a baleset idején jellemző időjárási viszonyok között 2 nap is elegendő volt ahhoz, hogy a nem megfelelő permetezés esetén kialakuljon a fertőzés, amely visszafordíthatatlan károkat okozott.

A Ptk.355.§-ának (1) és (4) bekezdése alapján ezért az alperes köteles volt megtéríteni a felperesnek a módosított kereset szerinti, a kiesett szőlőtermés ellenértékében jelentkező kárát.

A két magánszakértői és két igazságügyi szakértői vélemény alapján a felek egyezően elfogadták a kiesett szőlőmennyiséget 49,5 tonnában. Dr. K. Z. G igazságügyi borászati szakértő véleménye alapján az elsőfokú bíróság szőlőfajtánként lebontva, az elfoglalt területek nagyságát figyelembe véve, a becsült átlaghozam és a szőlőár szakértői középérték becslését értékelve állapította meg a felperes használatában lévő területeken kiesett szőlőmennyiség értékét 2010. évre nettó 7.575.683 forintban. Ugyanakkor a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 39.§-ának (1) bekezdését tekintetbe véve úgy döntött a törvényszék, hogy 6.000.000 forint az az összeg, amely a szőlő értékesítése esetén a felperes gazdasági kimutatásaiban jövedelemként szerepelhetett volna - azzal a megjegyzéssel, hogy a borkészítés a „szürke gazdaság”-hoz tartozik, amelyre bizonyíték az, hogy a felperesi gazdálkodás a megelőző években többnyire veszteséges volt. A 6.000.000 forint kár megállapítását az elsőfokú bíróság azzal indokolta, hogy eddig az összegig adókedvezmény illette volna meg a felperest, mint őstermelőt 2010. évben.

A 6.000.000 forint kár megfizetése után nem a gazdálkodó szervezetek között szerződések esetén alkalmazandó, hanem az általános szabályok szerinti törvényes mértékű, a Ptk.301.§-ának (1) bekezdésében írt késedelmi kamatot ítélte meg a törvényszék.

A permetezőgépben keletkezett - felperes állítása szerinti - további 560.000 forintos kárt a felperes nem bizonyította, ezért erre vonatkozóan az elsőfokú bíróság a felperes követelését elutasította.

A pernyertesség-pervesztesség arányát 22-78 %-ban határozta meg a törvényszék a felperes terhére. Ezért a Pp.81.§-ának (2) bekezdése szerinti perköltség-viselési szabályok alkalmazására nem látott lehetőséget, hanem a pernyertesség-pervesztesség arányában rendelkezett a perköltség viseléséről.

E határozattal szemben mindkét fél fellebbezést nyújtott be.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte oly módon, hogy emelje fel a bíróság az alperest a felperes javára terhelő

marasztalás összegét 6.819.883 forintra és járulékaira, továbbá alkalmazza a Pp.81.§-ának (2) bekezdésében írt rendelkezést, amelynek alapján mind az első-, mind a másodfokú perköltség megfizetésére az alperest kötelezze.

Előadta, hogy az adózási szabályokat nem lehetett volna figyelembe venni a kár megtérítése során. Nem volt vitatott a perben az aggálytalan igazságügyi szakértői vélemény után, hogy 6.819.883 forint a felperes kára, mert ilyen értékben esett ki a szőlőtermése. Az a körülmény, hogy 6.000.000 forintot meg nem haladó árbevétel esetén az őstermelő adómentességet élvez, véleménye szerint nem tartozik a jelen peres eljárásra. A felperes ugyanis saját célra, borkészítésre kívánta felhasználni a szőlőt, nem árusítani akarta. Az elsőfokú bíróság okfejtését követve viszont mindenképpen csak 6.000.000 forint kártérítést érvényesíthetett volna a felperes - akkor is, ha kára ezt az összeget többszörösen meghaladta volna.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletét akként kérte megváltoztatni, hogy szállítsa le a másodfokú bíróság az alperest a felperes javára terhelő kártérítés összegét 2.575.304 forintra.

Előadta, hogy a 2010. évi szőlőművelés körében azokat a költségeket is figyelembe kell venni és le kell vonni a felperest ért kárból, amelyek mindenképpen - a szőlőtermés érintetlensége, károsodása nélkül is - felmerültek volna. Az aggálytalan szakértői vélemény szerint a műveléssel kapcsolatban 2.575.304 forint költség merült fel. Az alperes álláspontja szerint ez a felperes tényleges, 2010. évre igazolt kára. 2009. évben a nettó jövedelme 387.214 forint volt, 2010. évben 3.308.374 forint bruttó jövedelem mellett a vállalkozás 3.335.492 forint költséget számolt el, tehát veszteséges volt. A felperes soha nem szerzett 6.000.000 forint összegű árbevételt.

A felperes fellebbezése részben alapos, az alperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásának alapjául szolgáló tényeket nagyjából helyesen állapította meg, és helyes jogszabályok alkalmazásával, túlnyomórészt helyes jogi következtetésre jutott. Érdemi döntésével azonban az ítéletábra nem mindenben értett egyet, ezért az elsőfokú ítéletet fellebbezett részében részben megváltoztatta a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján.

Kiegészíti a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal, hogy a kárt okozó **N. J** a **M Városi Bíróság** ittas járművezetés vétsége miatt bűnösnek mondta ki a 3.Bk.58/2010/2. számú, 2010. szeptember 13. napján jogerős végzésével, és ezért 80 napi tétel pénzbüntetést, mellékbüntetésül 2 év közúti járművezetéstől eltiltást szabott ki vele szemben. A napi tételek összegét 2.500 forintban, a pénzbüntetést összesen 200.000 forintban állapította meg.

Kiegészíti továbbá a megállapított tényállást az ítéletábra azzal, hogy a **N. J** által vezetett, **XXX-000** forgalmi rendszámú tehergépkocsi kötelező gépjármű-felelősségbiztosítója az alperes volt.

A per fő tárgya tekintetében az ítélet tábla a felperes fellebbezésének indokait osztotta. A perben kirendelt dr. K. Z. G. igazságügyi borászati szakértő szakvéleményét lényegében mindkét fél aggálytalannak tartotta, a tényadatok és következtetések tekintetében elfogadta a szőlőgazdálkodással kapcsolatos kérdésekre vonatkozóan. Abban a kérdésben volt kizárólag eltérés az álláspontok között, hogy a részletes bizonyítási eljárás után feltárt tényadatokat egybevetve a szakvéleményben írtak szerint a szőlészeti tevékenység során általánosságban felmerülő kiadásokkal és bevételekkel, egyediesítve a felperes körülményeire, mekkora volt a felperes tényleges kára 2010. évben a szőlőműveléssel összefüggésben.

Ekként nem volt vitás a felek között, hogy a felperes 2010. évben 8,8946 ha nagyságú területen gazdálkodott, ennek az átlaghozama 49,47 tonna volt, amelynek nettó értéke 2010. évben 7.575.683 forint volt. Az sem volt vitás, hogy a szüreti munkák költsége 558.000 forint, míg a szállítási költség 197.880 forint volt 2010. évre e szőlőmennyiségre. Kétségtelen tény, hogy az 558.000 forint + 197.880 forint költsége a felperesnek nem merült fel, mert nem volt szüretelhető szőlője, így kára 6.819.803 forintba tehető.

A másodfokú bíróság nem látott okot arra, hogy ezt a szakértő által részletesen kimunkált és számításokkal alátámasztott kárösszeget csökkentse. Nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak az adójogi szabályokkal kapcsolatos érvelésével. Adójogi megfontolásból a kár egy részét vagy egészét figyelmen kívül hagyni nem lehet. A Ptk. 355. §-ának (1) és (4) bekezdése a kár mértékének, összegének megtérítésére vonatkozóan ilyen szempontot nem tartalmaz. Kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást, hogy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges. A felperes nem jövedelempótló járadékot igényelt, ahol az adójogi szabályok figyelembe vehetők, hanem a vagyonában beállott értékcsökkenést, a gondos gazdálkodás során megtermelhető szőlő ellenértékét. A felperes nyilatkozatával szemben pedig a polgári peres bíróság nem rögzítheti tényként, hogy a peres fél milyen módon adózott volna, ha a kár nem következik be. E körülmény nem bizonyítható, csupán feltételezésen alapul.

Ugyanezen okból alaptalan volt az alperesnek az a feltételezése, hogy a 2010-es gazdasági évben a megelőző évekhez hasonlóan veszteséges lett volna a felperes tevékenysége. Az igazságügyi szakértői vélemény ezzel ellentétes megállapítást tartalmaz. Másrészt pedig a NAV tájékoztatása igazolja, hogy a felperes 2010. évben kezdte meg őstermelői tevékenységét, azt megelőzően más formában folytatott gazdasági tevékenységet. Ekként az adatok nem összehasonlíthatók. A felperes korábbi adózási magatartása, továbbá az alperesnek az a feltételezése, hogy a felperes esetleg nem a valós helyzet szerint vallotta be jövedelmét és teljesítette adófizetési kötelezettségét, a felperes kárigénye szempontjából nem bír jelentőséggel az aggálytalan igazságügyi szakértői vélemény ellenében. Amennyiben a perben nem állna rendelkezésre más bizonyíték, egyéb adat, amely

megnyugtatóan alátámasztaná, hogy a felperes ténylegesen milyen bevételt ért volna el, akkor lennének figyelembe vehetők a korábbi évek adóbevallásai. A jelen esetben azonban igazságügyi szakértő dolgozta ki a felperes felmerült kárát.

Utal továbbá arra a körülményre az ítélet tábla, hogy a polgári perben hozott ítélet nem lehet eszköze az adózási fegyelmezetlenség szankcionálásának, arra ugyanis az adóigazgatási szabályok előírásai vonatkoznak.

Az alperes által az eljárás során meghivatkozott jogesetek pedig azért nem alkalmasak az alperes álláspontjának alátámasztására, mert más tényálláson alapulnak. A felhívott és idézett jogesetekben a károsult jövedelempótló járadékot igényelt - annak körében nyilvánvalóan figyelembe kellett venni a korábbi évek jövedelmét, adózását. A jelen esetben azonban nem jövedelempótló járadékigényt, hanem vagyonban felmerült kárigényt kellett elbírálni.

Annak rögzítése mellett, hogy az ítélet tábla általánosságban egyetért az elsőfokú bíróságnak az általános kártérítéssel összefüggő okfejtésével, az erre vonatkozó ítéleti indokolást mellőzi, mivel általános kártérítés megtérítésére vonatkozó kereseti kérelem vagy ellenkérelem nem volt, és mind az első-, mind a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az általános kártérítés nem alkalmazható. Ezért az erre vonatkozó részletes indokolás az ítéletben szükségtelen.

Nem találta alaposnak ugyanakkor a másodfokú bíróság a felperesnek az eltérő perköltség-viselési szabály alkalmazására irányuló fellebbezését. A felperes eredeti kereseti kérelmében 27.315.000 forint kártérítés és járulékai megfizetését kérte. Ehhez képest a másodfokú bíróság határozata alapján 6.819.803 forint tőkeösszegben és járulékaiban lett pernyertes, azaz eredeti kereseti követeléséhez képest 25%-os arányban. A Pp.81.§-ának (2) bekezdése viszont akként rendelkezik, hogy ha a per kártérítésre irányul, vagy egyéb olyan követelés iránt folyik, amelynek összegszerű megállapítása bírói mérlegeléstől függ, az ellenfelet akkor is kötelezni lehet a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére, ha a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítelt ugyan meg, de a követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan eltúlzottnak. Figyelemmel arra, hogy a felperes eredeti kereseti követelésének $\frac{1}{4}$ -ében lett pernyertes, követelése nyilvánvalóan eltúlzott volt, így a perköltség-viselésnek a fent idézett szabálya nem alkalmazható. Ezért az általános rendelkezések szerint, a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján, a pernyertesség-pervesztesség arányában kötelesek a felek viselni a perköltséget.

Ekként az elsőfokú eljárásra - a megváltoztatott marasztalási összegre figyelemmel - a per tárgyi illetékfeljegyzési jogos (Itv.62.§-ának (1) bekezdés c) pontja) volta folytán feljegyzett 900.000 forint eljárási illeték 75%-át, 675.000 forintot a felperes, míg 25 %-át, 225.000 forintot az alperes köteles viselni.

Az elsőfokú eljárásban a különbözeti perértékre figyelemmel, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) bekezdés a) és b) pontja szerint számított ügyvédi munkadíj Áfával növelten 647.351 forint, amelyet a felperes köteles megfizetni az

alperes javára. Emellett köteles megfizetni az alperes által az elsőfokú eljárás során előlegezett 102.010 forint szakértői díjat is részére.

Ezért a felperest az alperes javára terhelő elsőfokú perköltség összegét 749.361 forintban határozta meg a másodfokú bíróság, ekként az elsőfokú ítélet szerinti összeget le kellett szállítani.

A felperes fellebbezésének pertárgyértéke 2.519.733 forint volt (819.883 forint tőke + 750.100 forint elsőfokú eljárási munkadíj + 702.000 forint első fokon felmerült részilleték + 247.750 forint felperes által előlegezett szakértői díj). Ebből 819.803 forintban, azaz kb. 33 %-ban lett pernyertes, ezért a feljegyzett 201.600 forint illetékből 135.100 forintot a felperes, míg 66.500 forintot az alperes köteles megfizetni. A felperes fellebbezésével összefüggésben, a különbözeti perértékre figyelemmel az alperesnek jár 53.600 forint perköltség.

Az alperes fellebbezésének pertárgyértéke 3.424.696 forint volt (6.000.000 forint - 2.575.304 forint). Az ezzel összefüggésben feljegyzett illeték 274.00 forint. Az alperes teljes egészében pervesztes lett a másodfokú eljárásban, így a 274.000 forint fellebbezési illetéket ő köteles viselni, összesen (274.000 + 66.500 =) 340.500 forint illetéket a Magyar Állam javára az Itv.74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kmr.13.§-ának (2) bekezdése alapján.

Az alperes fellebbezése kapcsán az ellenérdekű félnek járó ügyvédi munkadíj a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése szerint bruttó 108.734 forint, ezt csökkentve az alperesnek a sikertelen felperesi fellebbezés után járó 53.600 forinttal, az alperes köteles megfizetni a felperesnek a másodfokú eljárásra vonatkozóan 55.134 forint ügyvédi munkadíjat.

P é c s , 2015. február 26.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, dr. Berki Csilla s.k. bíró